

Rustur, campusuge og frafald

Søren Wengel Mogensen

Den seneste tid har budt på studiestart, og først og fremmest skal der lyde et stort velkommen til de nye studerende. Det er ikke sikkert, at man, som ny studerende, har lagt mærke til det, men faktisk har velkomsten været anderledes i år end i de foregående år.

Man skal ikke trykke en ældre studerende meget på maven for at blive underholdt med historier, om hvordan det var engang. Nemlig dengang, hvor rusturen var noget af det første, der mødte de nye studerende, og så var den tilmed længere.

Fra fakultetets side har der tilsyneladende været et ønske om at omstrukturere, hvordan man byder de nye studerende velkommen. Det handler nemlig om at holde fast i de nye studerende. Hvordan man bedst gør det, er til debat - også i FAMØS.

Når man spankulerer rundt i vandrehallen, kan man næsten ikke undgå at høre den utilfredshed, som der blandt ældre studerende lader til at være med den nye studiestart. Tidligere har rusturen været hovedkomponenten i studieintroduktionen, men nu har den såkaldte campusuge overtaget rusturens prominente plads.

I Universitetsavisen har temaet også været oppe at vende; og især for matematikstudiet, som traditionelt har været ramt af høje frafaldsprocenter, er det naturligvis aktuelt at se på, hvordan man tager imod de studerende.

I kommentarfeltet (under artikler vedrørende den nye studieintroduktion i den elektronisk udgave af Universitetsavisen) diskuteres der også på livet løs. Der bliver tonen af og til om ikke skinger, så i hvert fald tæt på. Forståeligt nok er der mange rusvejledere, som mener, at der bliver pillet ved deres hjertebarn. Det

sker endda, uden at de studerende føler sig inddraget i processen om den nye studieintroduktion. Det er en skam, for det er i sidste ende med rusvejlederne og deres engagement, at en hvilken som helst studieintroduktions succes står og falder.

Den nye studieintroduktion

Rusvejlederne (eller ambassadørerne, som det så flot hedder nu) har haft deres at se til med den nye studieintroduktion. Ifølge Kristian Peter Poulsen (rusvejleder i 2011 og 2012) har det været en hård uge, som også har været præget af flere 'læringsmål', som skulle opfyldes. Der er altså mere styring på, hvad der skal ske i studieintroduktionen og mindre tillid til rusvejlederne, er hans indtryk. Som noget nyt, har der været en koordinator med ansvar for studieintroduktionen, ansat af IMF, men ifølge Kristian Peter Poulsen har samarbejdet med hende været upåklageligt.

Efter Kristians bedste skøn har over 2/3 af de optagne i gennemsnit været til stede i løbet af campusugen. Campusugen har jo nemlig ikke den fordel, som en længere rustur havde, nemlig at man tager helt væk fra alt, hvad der er kendt, og vender tilbage som et rushold rystet sammen af fraværet af forstyrrende elementer. På den gode side af 2/3 er dog ikke helt skidt i den henseende, når man tænker på, at der her både er tale om dags- og aftenprogram.

Man kan sige meget både for og imod den nye og den gamle model, og ambassadørerne er splittede i spørgsmålet om, hvilken model for studieintroduktion er den bedste, fortæller Kristian, som dog også påpeger, at størstedelen af ambassadørflokken hælder til den gamle model.

Hvorfor vil I ikke bare blive og læse matematik?

Ifølge studieleder på IMF, Ernst Hansen, havde instituttet på et tidspunkt en formodning om, at det store frafald langt hen ad vejen kunne tilskrives det åbne optag på matematik. Der kom nemlig studerende ind, som langt fra havde haft matematik som første prioritet, og man kunne derfor formode, at nogle af dem måske ikke tog det hele så seriøst. Det viste sig dog, at mange af de frafaldne havde deltaget i rusturen, men forsvandt meget hurtigt efter, hvilket kunne ses på antal studerende, der afleverede obligatoriske opgaver i MatIntro. Det tydede jo et eller andet sted på, at studiet fik en chance, men at alt for mange blev skræmt væk - måske endda af studieintroduktionen.

På 2011-årgangen tog IMF derfor sagen i egen hånd og gennemførte telefoninterviews med alle russer, som ikke havde afleveret lynopgave 1 og 2 i MatIntro. Nu skulle man til bunds i, hvorfor matematik stødte for mange væk for hurtigt. Ifølge Ernst Hansen havde de fleste af de frafaldne studerende hovedsageligt positive kommentarer omkring matematikstudiet. "Ud fra svarene at dømme ville jeg IKKE have troet, at der var tale om frafaldne studerende", som Ernst Hansen selv beskriver svarene på rundspørgen. Selvom det selvfølgelig altid er rart at få ros, så bragte det altså ikke IMF tættere på et svar på, hvorfor så mange drop-per ud.

Dermed kom IMF heller ikke tættere på et svar på, hvordan den gamle studieintroduktionen påvirkede frafaldet. At den påvirker frafaldet virker dog sandsynligt. Det er det første, der møder de studerende, som skal finde sig til rette et helt nyt sted med ukendte mennesker. Tilmed må man også formode, at studieintroduktion på sin vis slår tonen an for det sociale samvær på studiet. Hvis man de første gange man mødes og er sammen, oplever en

speciel stemning og en særlig måde at være sammen på, vil den stemning og måde at være sammen på sandsynligvis også være en rød tråd i det sociale miljø gennem meget af studietiden.

Når de studerende på matematik opponerer mod ændringer i studieintroduktionen, så kunne man jo, hvis man var kynisk nok, postulere, at netop de studerende, for hvem studieintroduktionen passede godt, stadig er på studiet, mens de, der måske havde den samme flair for matematik, men andre ønsker socialt, er væk. Det er en grov generalisering, men måske også noget at overveje, selvom det ikke er en konklusion, som kan drages på baggrund af IMF's undersøgelse. I det hele taget er det dog svært med den slags undersøgelser, for ofte ved den frafaldne studerende måske ikke engang selv helt hvorfor, matematikstudiet ikke var det helt rigtige.

Tørre tal

Årgang 2011 var velsignet med et ekstraordinært lavt tidligt frafald. Kun ca. 10% af de nye matematikstuderende afleverede ikke begge MatIntro-lynopgaver til tiden, og tallet var lavere på både aktuar og mat-øk. Man kan kun gisne om, hvad det skyldes, da tallet året før på matematik var omkring 1/3.

Både fortalere og kritikere af den nye studieintroduktion vil selvfølgelig gerne basere sine argumenter på tal og hårde fakta, som de ovenstående, men det kan være ekstremt svært at konkludere noget ud fra statistikker og evalueringer. Hvert år bliver der taget imod en ny årgang, som ændrer sig fra år til år pga. forhold, der hverken kan styres eller observeres. Hvordan påvirker konjunkturerne sammensætningen af den gruppe unge mennesker, som studiet modtager hvert år? Man kunne argumentere for, at krisen gør de studerende mere tilbøjelige til at blive ved

læsepulten, da man ved, at kun en god, solid uddannelse (matematik, matematik-økonomi, forsikringsmatematik eller statistik!) kan sikre en et arbejde på sigt. Omvendt kunne man også argumentere for, at krisen får rigtig mange til at søge ind på universiteterne. Måske også nogle, der ikke er studieklar eller motiverede nok, og som derfor vil falde fra igen.

Et endegyldigt svar på alle spørgsmålene, der er ridset op i denne artikel, kommer vi nok ikke frem til, men jeg vil tillade mig at slutte med et håb om, at alle de nye studerende vil få nogle gode år på IMF. Diskussionen af studieintroduktionen stopper med sikkerhed ikke her, og FAMØS byder selvfølgelig debatindlæg velkomne, så hvis man har en mening om emnet og lyst til at skrive lidt om den, så kontakt redaktionen.